

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Vávry a přísedících PhDr. Ivany Karáskové a Ing. Hany Routové v hlavním líčení konaném dne 9. března 2022 v Praze, takto:

obžalovaná

Yvona N.,

roz. S., nar. xxx v Krnově, bytem xxx,

je vinna, že

poté, co dne 27. 8. 2015 v Praze 2, v úmyslu dosáhnout změny v osobě jednatele a společníka společnosti Genema, s. r. o. IČ: 247 89 381, se sídlem Opletalova 1683, 110 00 Praha a zmocnit se tak majetku této společnosti, včetně nemovitostí, ačkoli si byla vědoma, že jediný jednatel a jediný společník spol. Genema, s. r. o. Miroslav K. nedal souhlas s převodem obchodního podílu na obžalovanou a žádnou smlouvu s obžalovanou nepodepsal, předložila osobně na podatelně Městského soudu v Praze 2, Slezská 9, Praha 2 návrh na změnu jednatele a společníka společnosti Genema, s. r. o., včetně Smlouvy o převodu obchodního podílu společnosti Genema, s. r. o. a Dohody o úplatě, vztahující se k předmětné Smlouvě o převodu obchodního podílu ze dne 10. 8. 2015, opatřené podpisy jednatele a jediného společníka spol. Genema, s. r. o. Miroslava K. jako převodce a obžalované jako nabyvatele, přičemž pravost jejich podpisů měly potvrdit ověřující doložky notáře JUDr. Miroslava Gregora se sídlem v Trnavě, Slovenská republika, které však notářská kancelář JUDr. Gregora nevydala a jedná se o padělky ověřovacích doložek, na základě podaného návrhu a padělaných smluv Městský soud v Praze dne 31. 8. 2015 vyhověl a zapsal obžalovanou jako jednatele a jediného společníka společnosti, v důsledku uvedeného jednání

obžalovaná jednala jménem společnosti Genema, s. r. o., včetně nakládání s nemovitostmi ve vlastnictví společnosti Genema, s. r. o., nacházejícími se v katastrálním území Xxx xxx (xxx), obec Xxx (xxx), a to rodinného domu č. p. xxx na pozemku parc. číslo st. xxx, garáže na pozemku parc. číslo st. xxx, garáže na pozemku parc. číslo st. xxx, pozemku s parcelním číslem xxx xxx xxx xxx a pozemku s parcelním číslem xxx zapsaných u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mělník na LV číslo xxx v hodnotě 11 200 000,- Kč, ve snaze zrušit zástavu na nemovitostech a následně s nimi volně nakládat, vstoupila v jednání se zástupci Moravského Peněžního Ústavu – spotřební družstvo (MPÚ), který z důvodu krytí úvěru ve výši 12 000 000,- Kč, poskytnutému bratru Miroslava K. – Slavomíru K., zřídil zástavní právo na předmětných nemovitostech, jakož i v jednání se spol. Buro Trade, s. r. o., IČ: 284 32 991, se sídlem Korunní 810, 101 00 Praha 10, se kterou za účelem splacení úvěru MPÚ uzavřela Smlouvu o zápůjčce ve výši 20 mil. Kč, a ačkoliv žádné peněžní prostředky od spol. Buro Trade, s. r. o. neobdržela, zatížila nemovitostí ve vlastnictví spol. Genema, s. r. o. další zástavou ve prospěch spol. Buro Trade, s. r. o.,

tedy

jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k obohacení sebe tím, že uvedla někoho v omyl a způsobení takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo

jednak padělanou veřejnou listinu užila jako pravou

čímž spáchala

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1, 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či jeho člena jakékoliv obchodní společnosti nebo družstva na dobu **5 (pět) let**.

Odůvodnění:

1. Pro provedeném dokazování v hlavním líčení vzal soud za prokázaný následující skutkový děj. Yvona N., vědoma si toho, že společnost Genema s.r.o. IČ: 247 89 381, se sídlem Opletalova 1683, 110 00 Praha, (dále jen „Genema“), vlastní mimo jiné nemovité věci o hodnotě přesahující částku 10 000 000,- Kč, a při znalosti stanoviska společníka společnosti Genema svědka Miroslava K., že podíl ve společnosti nemá zájem převést, předložila u Městského soudu v Praze návrh na změnu údajů zapsaných v obchodním rejstříku, Smlouvu o převodu obchodního

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

podílu a Dohodu o úplatě, opatřené podpisy Miroslava K., jejichž pravost měla být ověřena padělanými doložkami notáře JUDr. Gregora. Přičemž obžalovaná věděla, že ověření podpisu je falzifikát, a jednala tak za účelem zmocnit se obchodního podílu společnosti Genema, včetně nemovitých věcí ve vlastnictví spol. Genema, jejichž hodnota byla znaleckým zkoumáním stanovena minimálně na hodnotu 11 200 000,- Kč. Nicméně cizí zdroje společnosti Genema převyšovaly její aktiva, tudíž byla hodnota obchodního podílu Genema nulová. Následně, ačkoliv věděla, že se jednatelkou a společnicí společnosti Genema stala protiprávním způsobem, vstoupila v jednání s Moravským peněžním ústavem (dále jen MPÚ) ve snaze vypořádat zástavní právo váznoucí na předmětných nemovitostech a následně i v jednání se společností Buro Trade, s.r.o. (dále jen Buro Trade), s níž za účelem splacení úvěru a zrušení zástavy uzavřela smlouvu o zápůjčce ve výši 20.000.000,-Kč, k jejíž výplatě nakonec nedošlo, čímž zatížila předmětné nemovité věci společnosti Genema další zástavou.

2. Městský soud v Praze rozhodoval v této věci již opětovně. Z podnětu odvolání obžalované Vrchní soud v Praze zrušil předchozí rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 1. 2020 v celém rozsahu a sám rozsudkem sp. zn. 4 To 21/2020 ze dne 23. 4. 2020 obžalovanou uznal vinnou zvláště závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s zvláště závažným zločinem padělaní a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Obžalovaná proti rozsudku Vrchního soudu v Praze podala dovolání, jemuž Nejvyšší soud usnesením č. j. 3 Tdo 946/2020-920 ze dne 24. 9. 2020 vyhověl, když zrušil citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze a přikázal mu, aby v potřebném rozsahu věc znovu projednal a rozhodl. Vrchní soud v Praze následně usnesením sp. zn. 4 To 21/2020 ze dne 24. 11. 2020 první rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, jehož právním názorem je zdejší soud vázán, uložil zdejšímu soudu zjistit výši způsobené škody, tedy cenu obchodního podílu společnosti Genema, a to ke dni jednání obžalované a dále mu s odkazem na pokyny Nejvyššího soudu uložil, aby se zabýval tím, zda Městský soud v Praze jako soud rejstříkový mohl být jednáním obžalované subjektem uvedený v omyl.
3. Předně soud konstatuje, že ve věci došlo oproti poslednímu hlavnímu líčení ke změně ve složení senátu. Soud v novém hlavním líčení přečetl se souhlasem státního zástupce i obžalované podstatný obsah protokolů o hlavních líčeních, včetně v nich provedených důkazů ve smyslu § 219 odst. 3 tr. řádu, a to včetně protokolu o veřejném zasedání Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2020 a v něm přečtené výpovědi svědka JUDr. Miroslava Gregora ze dne 3. 7. 2018. Nad rámec pak vyslechl zpracovatele znaleckého posudku, jehož zhotovitelem byla znalecká kancelář RSM CZ a.s., Rudolfa Hájka a Ing. Jiřího Skotnicu, vypracovaného za účelem stanovení hodnoty obchodního podílu společnosti Genema.
4. Soud konal hlavní líčení v nepřítomnosti obžalované, když ta o jeho konání v nepřítomnosti požádala, byla řádně a včas vyrozuměna a soud měl za to, že věc lze spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez její přítomnosti. Pročež zároveň ve věci neshledal žádné skutečnosti, které by konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalované bránily.
5. Obžalovaná Yvona N. u hlavního líčení uvedla, že se ničeho nedopustila. Nikdy nepadělala žádné listiny a při jejich předložení na podatelně Městského soudu v Praze měla za to, že jsou pravé. Učinila tak na pokyn Ing. Petera Ř., s nímž spolupracovala. Ing. Ř. je insolvenční správce, v minulosti jí oslovil s tím, zda by pro něj nechtěla pracovat jako asistentka. Domluvili se spolu a začala pro něj zařizovat běžné provozní věci, sehnala mu v Krnově provozovnu, kde vyzvedávala poštu, jezdila, kam jí přikázal, jednala s klienty. Věděla, že na tom není finančně dobře, že má dluhy, několikrát jí prosil, jestli by nemohla výdaje spojené například s cestováním zaplatit, že jí všechny peníze později vrátí. Ani za provozovnu v Krnově nic neplatil, bylo domluvené, že až získá klienty, vše doplatí. Říkal jí, že potřebuje pomoci s prací, že hledá člověka, na kterého by se mohl spolehnout, věřila mu, proto se souhlasila se spoluprací. Sliboval

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

jí, že si pomůžou vzájemně, v té době měla exekuci na dům. Založili spolu společnost Reny Group, měla k němu velkou důvěru, ale nakonec vše dopadlo tak, že jí jen využil.

V minulosti Ing. Ř. řešil otázku, zda zůstane ustanoveným insolvenčním správcem společnosti Atoll Development a.s., což se nakonec povedlo. V souvislosti s tím, jí požádal, zda by jí mohl ustanovit jako jednatelku společnosti Korvi Slovakia s.r.o., což byla mateřská společnost na Slovensku. S tím souhlasila, nevěděla však, že Korvi Slovakia s.r.o. (dále jen Korvi) má takové finanční problémy. Byl podán návrh na konkurz a na pokyn Ing. Ř. jela do Trnavy k soudu a instruoval jí, že při jednání musí požádat o odložení konkurzu. U soudu se setkala s mužem, který se jí představil jako právní zástupce Korvi, o ničem takovém však vůbec nevěděla. Až u soudu zjistila dluh společnosti asi 5.000.000 EUR a rozsah věřitelů. Konkurz se oddálit nepodařilo. Ačkoliv byla jednatelkou, vše řídil Ing. Ř., plnila pouze jeho pokyny, několikrát spolu jeli na Slovensko, řešili různé písemnosti, převoz účetnictví apod. Následně jí kontaktovala insolvenční správkyň Korvi a žádala, aby jí předložila účetnictví Korvi, což spolu s Ing. Ř. zařídila. Insolvenční správkyň chtěla být nápomocná, nicméně mnoho toho nevěděla a ohledně záležitostí spojených s Korvi jí odkázala na Miroslava K.. Následně jí insolvenční správkyň volala a vytkla jí, že nespolupracuje a pohrozila jí pokutou 5.000 EUR. Snažila se jí vysvětlit, že kolem Korvi jí sdělila vše, co mohla, víc toho neví a dále musí už jednat s Miroslavem K.. Postěžovala si i Ing. R., který jí v reakci na to přikázal, aby jela na Slovensko a s Miroslavem K. se domluvila. Schůzka proběhla v kavárně a M. K. jí vypověděl o svých dluzích, o příliš velkých úvěrech, které si vzal, když byl zaměstnán v Korvi a o společnostech, které má, mezi nimi byla i společnost Genema s.r.o. (dále jen Genema). Svěřil se jí, že by potřeboval nějaké peníze a že neví, co má dělat s těmi společnostmi, v nichž vlastní podíly, že jediná společnost Genema má hodnotu, je sice prázdná, ale na účtu má 200.000,-Kč zřejmě jako základní kapitál při založení společnosti. Po návratu ze Slovenska sdělila vše, co jí M. K. řekl Ing. R., kterého zaujala možnost prodeje společnosti Genema. Přikázal jí tedy, aby opět jela na Slovensko a domluvila se s M. K. na tom, zda by jí společnost prodal. Nachystal jí i dokumenty případně potřebné k prodeji společnosti. Výhodnost koupě společnosti jí vysvětlil tím, že má historii. Jela tedy za Miroslavem K. na Slovensko a nabídla mu, že by od něj společnost Genema koupila za částku 100.000,-Kč s tím, že když má být na jejím účtu 200.000,-Kč, dalších 100.000,-Kč by mu vrátila poté, co by se stala jednatelkou a získala přístup k účtu společnosti. M. K. souhlasil, a protože měla s sebou všechny potřebné dokumenty týkající se převodu nemovitosti připraveny, navrhla, aby jeli ihned k notáři a listiny podepsali. To se mu nelíbilo, setkali se na stavbě, kde pracoval jako dělník, byl zaprášený, a proto nechtěl v daný moment jet něco takového zařizovat. Vyzval jí, aby mu dokumenty předala a domluvili se, že se mu telefonicky ozve. Po návratu do ČR popsala průběh setkání Ing. R., který na ní od té doby začal pravidelně tlačit a ptal se jí, kdy za M. K. zase pojedete. Vypravila se tam tedy znovu, tentokrát jí vezl svědek Radek R., protože neměla k dispozici auto. Sešli se u M. K. doma, předala mu obálku se 100.000,-Kč a on jí na oplátku předal velkou obálku s dokumenty. Nekontrolovala, co přesně za dokumenty se v obálce nachází, jen se zběžně podívala, že jsou v ní nějaké papíry a viděla pečeť. Tuto obálku si pak v Praze vyzvedl ještě v autě Ing. Ř., nebyla to stejná obálka, kterou potom předala na podatelnu Městského soudu v Praze. Později se s Ing. Ř. sešli a on jí předal dokumenty, které jí přikázal doručit na podatelnu soudu. Instruoval jí, že je třeba ještě zajistit ověření na poště a nalepení kolku v částce 2.000,-Kč. Šla tedy na poštu, zajistila ověření a kolek a poté listiny odnesla na podatelnu. Předtím je ještě vyfotila a poslala fotky Ing. R., dělala to tak často na jeho pokyn, aby tím doložila, že splnila skutečně to, co po ní chtěl.

Zároveň s tím jí požádal, aby vstoupila v jednání s MPÚ jako jednatelka a jediný vlastník společnosti Genema, neboť bylo třeba s nimi vyřešit nějaké záležitosti okolo společnosti. V té době ještě nevěděla, že majetkem společnosti Genema jsou nemovitosti, na nichž vázne zástavní právo, to se dozvěděla až při jednání v MPÚ. Byla překvapená, ani M. K. se nezminil o tom, že by společnost vlastnila nějaký majetek, měla za to, že se společnost kupuje pouze kvůli té historii,

jak jí sdělil Ing. Ř.. V MPÚ jim nabídla, ať si nemovitost vezmou, nestála o ni. Z následného telefonického hovoru se svědkem Mgr. Ing. Milanem K., advokátním koncipientem jí bylo zřejmé, že on věděl, že společnost nemovitost vlastní. Řekl jí, že si s otázkou vyřízení té zástavy poradí, začal jednat s MPÚ. Kdo jej zmocnil k zastupování v této věci, neví.

Později ji kontaktoval svědek Mgr. K. a sdělil jí, že se vyskytly nějaké problémy a že je potřeba, aby se za ním zastavila. Do telefonu jí sdělil, že problémem jsou exekuce na její osobu, to jí překvapilo, domnívala se, že by již mělo být vše vyřešené, neboť došlo k prodeji jejího domu. Mgr. K. však tvrdil, že exekuce stále existují a že je to problém, který je potřeba řešit. Na způsobu řešení se prý již dohodl s Ing. Ř. s tím, že se společnost Genema přepíše na svědka Jakuba S.. Toho vůbec neznala, setkala se s ním této době poprvé. Šli společně k notáři a podepsali listiny o převodu společnosti.

Společně se svědkem Mgr. K. pak jeli do MPÚ na jednání, při kterém pouze potvrdila, že společnost koupila od M. K. a následně ji převedla na Jakuba S. kvůli exekucím. Jednání vedl Mgr. K., řešil možnost jak se zbavit zástavy, řešila se finanční částka. Po skončení jednání na ně před MPÚ čekal Ing. Ř., ptal se Mgr. K. na výsledek jednání, oba nebyli spokojeni, zdálo se jim, že MPÚ chce příliš mnoho peněz. Domnívá se, že slyšela, že se Ing. Ř. a Mgr. K. dohodli na zástavě okolo 15.000.000,-Kč, neví co přesně ale řešili. Následující den jela na schůzku do advokátní kanceláře k Mgr. K., tam jí doprovázel svědek R., a zjistila, že zástava činí 20.000.000,-Kč s tím, že Mgr. K. jí pouze stručně sdělil, že výši přehodnotili. Dokumenty týkající se zástavy jeli ověřit k notáři. Ing. R. i Mgr. K. věřila, vlastně vůbec nevěděla, co podepisuje a proč.

6. **Svědék Ing. Peter Ř.** vypověděl, že se s Yvonou N. potkal v roce 2014, je insolvenční správce. Založili spolu společnost Reny Group s.r.o., měli si vzájemně pomáhat. Ustanovil ji jednatelkou společnosti Korvi, protože potřeboval, aby tuto funkci zastával člověk, kterému důvěřuje, chtěl společnost zachránit, aby neskončila v likvidaci. Bylo to v souvislosti s konkurzním řízením mateřské společnosti Atoll Development, kde byl jmenován insolvenčním správcem. Jednoho dne spolu jeli z Ústí nad Labem, N. řídila a rozhodla se, že mu něco ukáže. Zastavila xxx u areálu tří budov a prohlásila, že ty budovy budou její. Dotázal se jí, jak to chce udělat a na to pouze odvětila, že uvidí, že to bude její. Vrtalo mu hlavou, jak myslela to, že nemovitosti získá, a tak se nahlédl do katastru nemovitostí, aby zjistil, komu ty budovy patří. Jako vlastník zde byla uvedena společnost Genema. Následně začala N. často jezdit na Slovensko, vždycky mu pak říkala, že je vše na dobré cestě k získání těch nemovitostí. Často jezdila také do Prahy na obchodní soud a později zjistil, že na sebe převedla celou nemovitost Genema. S tím nesouhlasil, dotazoval se jí, zda to myslí vážně, neboť jednak měla v té době asi 17 exekucí a dále se jí ptal, kdo jí pomáhal, neboť okolo toho byla spousta právních otázek. Odvětila mu, že jí to všechno připravil Mgr. K., že se dohodla s majitelem společnosti Miroslavem K. na prodeji za 100.000,-Kč. Domníval se, že nabytí těch nemovitostí nemohlo být legální s ohledem na jejich zřejmou hodnotu a skutečnost, že je měla koupit pouze za 100.000,-Kč, proto zavolal na exekuční úřady a nahlásil, že na sebe převedla společnost, v jejímž majetku jsou nemovitosti. Rozhodně s nikým nejednal o prodeji Genemy, v převodu se nijak neangažoval, veškeré informace měl pouze od Yvony N..
7. **Svědék Miroslav K.** vypověděl, že Yvona N. za ním přijela asi 3-4x na Slovensko a přemlouvala jej, aby jí prodal společnost Genema. Nejprve mu nabízela 100.000 Kč, pak 400.000 EUR, ale žádný obchod se však neuskutečnil. Nabízená cena byla tak nízká zřejmě proto, že N. věděla o jeho finančních problémech. V té době byl nezaměstnaný, předtím pracoval v Korvi. Přinesla mu k podpisu nějaké dokumenty k převodu společnosti, avšak on žádné listiny ohledně prodeje Genemy nepodepsal. U notáře JUDr. Gregora v Trnavě nikdy nebyl, ani ho nezná. Zprvu jí řekl, že její nabídku zváží, reálně o prodeji ale neuvažoval, ani o něm s nikým nehovořil. Nikdy od N. žádné peníze neobdržel a nikdy jí žádné nepředal. V majetku Genemy byly nemovitosti v obci Xxx xxx v hodnotě asi 40-50 milionů Kč. Právě kvůli této nemovitosti se společnost Genema kupovala, nákup financoval zřejmě na základě půjčky od bratra Slavomíra K. ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

řádově okolo 10 milionů korun. V té době měl příjem okolo 700-900 EUR měsíčně, měl v úmyslu půjčku bratrovi splatit, avšak konkrétně nebyli na ničem dohodnuti. O prodeji společnosti se dozvěděl až zpětně od bratra, který mu rozhořčený volal a vyčítal mu, že podepsal listiny o prodeji obchodního podílu. To ale nebyla pravda, proto byl překvapený. Ze spisu zjistil, že na nemovitosti měl váznout úvěr ve výši 12 milionů Kč, tuto smlouvu uzavíral jeho bratr na základě plné moci. Dále uvedl, že Ing. Ř. vůbec nezná, nikdy ho osobně neviděl, nikdy s ním nejednal. V minulosti od něj akorát obdržel písemnost, že ho zbavuje funkce.

8. **Svědka Daniel K.** uvedl, že je zaměstnancem MPÚ. S Yvonou N. se potkal v létě roku 2015, kdy přišla na jednání a prokázala se nabývacími tituly společnosti Genema. V obchodním rejstříku byl však stále jako společník a jednatel zapsán Miroslav K., a tak pouze probrali možnosti řešení zajištění, které společnost Genema poskytovala, avšak to až ve chvíli, kdy bude zapsána v obchodním rejstříku. Společnost Genema figurovala jako poskytovatel zajištění v jedné úvěrové pohledávce za dlužníkem Slavomírem K. ve výši 12 milionů Kč, kdy poskytla k zajištění nemovitost v jejím vlastnictví a avalovala směnku. Úvěr nebyl splácen. Z jejího jednání vyplynulo, že věděla o tom, že společnost Genema vlastní nemovitost a že na ní něco vážne, ale zřejmě netušila jak vysoká je to částka. Jako obecné řešení vzniklé situace spolu probírali postup, kdy by N. nemovitost prodala, uspokojila pohledávku za Slavomírem K. a podle výše prodejní ceny a podle výše pohledávky MPÚ by pak mohly Genemě teoreticky zůstat ještě nějaké peněžní prostředky. Na zrušení zástavy N. nikterak netlačila, nepožadovala například okamžité zrušení. Na dalším jednání dne 18.9.2015 se dostavila N. v doprovodu svědka Mgr. K., který se prokázal plnou mocí a představil se jako právní zástupce Genemy. Yvona N. jim sdělila, že mezitím došlo k převodu obchodního podílu na společnost Preator Czech Syndicate, naznačila, že na ní byl vyvíjen tlak, aby k převodu došlo. V obchodním rejstříku nebyly tyto skutečnosti ještě zapsány, proto byl Mgr. K. informován, že ke skutečnému jednání MPÚ přistoupí až po zápisu změn do obchodního rejstříku. Mgr. K. naznačil, že nový společník společnosti Genema by rád pokračoval ve stejné linii jako Yvona N., tedy že by se nemovitost prodala a pokud by nějaké finanční prostředky zbyly, ponechá si je Genema. Z řešení situace ale nakonec sešlo, neboť v říjnu 2015 MPÚ zjistil, že bylo zahájeno řízení o vkladu zástavního práva na společnost Buro Trade. Z katastru nemovitostí vyplynulo, že dne 1.9.2015, tedy ještě před druhým jednáním s N., byla uzavřena smlouva o půjčce mezi Buro Trade a Genemou, na základě které Buro Trade půjčila Genemě 20.000.000,-Kč. Ve sbírce listin byla vložena zástavní listina mezi těmito společnostmi o zřízení zástavního práva k pohledávce ve výši 20.000.000,-Kč. Následně se v katastru objevila plomba policie. S N. se zástupci MPÚ setkali znovu až v polovině října 2015 ve Zlíně, v té době jí doprovázel svědek R.. N. situaci zdůvodnila tak, že na ní byl vyvíjen nátlak, a proto obchodní podíl převedla a ještě předtím byla nucena podepsat smlouvu o půjčce a zástavní smlouvu, přičemž k plnění mezi těmi dvěma subjekty nakonec nedošlo. Dále uvedl, že jméno Ing. Ř. zná, ale v souvislosti se společností Genema s ním nikdy nejednal.
9. **Svědka Slavomír K.** vypověděl, že Yvonu N. zná v souvislosti se společností Atoll Development. Viděl ji asi dvakrát v životě, její pověst není dobrá, oklamala jeho kolegyni. Od bratra Miroslava K. věděl, že ho navštívila asi třikrát na Slovensku a přemlouvala ho, aby prodal společnost Genema. Když se spolu setkali, ptala se ho na nemovitost ve vlastnictví Genemy. Nevěděl, odkud má tuto informaci, domníval se, že z MPÚ. Sám jí nikdy nic o nemovitosti neříkal. Chtěla vědět, jakou má tato nemovitost hodnotu. Odpověděl jí, že velmi vysokou, ale na přesnou částku si nevzpomíná. V předmětné nemovitosti xxx nikdy nebydlel, občas tam přespával on nebo někdo z rodiny. Mimo to se dům nepronajímá. V roce 2015 ho kontaktoval znalec ohledně prohlídky této nemovitosti, nakonec se ale nedomluvili, neboť byl dlouhodobě nemocný, asi 8 měsíců a pobýval na Slovensku. Úvěr zajištěný nemovitostí v majetku Genemy vysvětlil tak, že se na tomto postupu domluvil s bratrem, peníze byly potřeba na záchranu i jiné společnosti, nakonec se však záměr nezdařil a přišli o značné finanční prostředky.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

10. **Svědék Vlastimil P.** uvedl, že Yvoně N. půjčil částku 100.000,-Kč, o kterou ho požádala v souvislosti s jejím vstupem do společnosti Genema. Chtěla se stát jejím společníkem, vlastníkem obchodního podílu. On sám společníkem nikdy nebyl, ačkoliv tuto variantu zvažovali. Nakonec zůstalo pouze u půjčky. Dodnes mu peníze nevrátila, přestala s ním komunikovat. Jak peníze použila, neví, pouze v bance zjistil, že je vložila na účet své dcery. Tvrdila mu, že společnost Genema má majetek, že se jedná o nemovitost, ale že její dosavadní společník pan K. vůbec neví co ve společnosti má a chce ji prodat. Proto chtěla do společnosti nějakým způsobem vstoupit. Později ho informovala, že kupní cenu za společnost Genema zaplatila.
11. **Svědék Radek R.** uvedl, že se v minulosti seznámil s Yvonou N. skrze svou manželku. Když začala pracovat pro Ing. Ř. poprosila je, jestli by pro něj v jejich obchodě v Krnově nemohla zřídit kontaktní místo. Sám měl problémy v podnikání, potřeboval půjčku asi 2.000.000 Kč, banka jim však úvěr neposkytla. N. mu slibovala, že bude mít příležitost vydělat si hodně peněz, žádala ho, jestli by jí teď nepomohl a občas jí někam nezavezl autem s tím, že ona mu pak taky pomůže. Celkem s ní podnikl asi 15 cest, na Slovensko, do Ostravy, Zlína, Prahy a Brna. O společnosti Genema od N. věděl, že jí vlastní nějaký muž, který sám neví, že v majetku společnosti je nemovitost, už dál nechce být společníkem a že jí společnost za částku 100.000,-Kč odprodá. Mělo se jednat o nemovitost xxx, ukázala mu ji na internetu s tím, že má hodnotu asi 20-30 milionů Kč. Říkala, že by z toho mohla mít nějaké peníze. Sám viděl obálku s penězi, ukazovala mu ji na čerpací stanici na cestě na Slovensko. Tvrdila, že tam jede vyřídit právě převod Genemy, že jsou se stávajícím společníkem domluvení. Vešla do domu, když se vrátils, řekla, že mu předala peníze a potřebné dokumenty že vyzvednou u notáře. Následně zajeli do Trnavy k notáři, dovnitř nešel, čekal v autě. Cestou ze Slovenska jeli ihned do Prahy, N. mu tvrdila, že už má všechny potřebné dokumenty týkající se převodu společnosti a že je třeba je zanezt na podatelnu Městského soudu v Praze, na obchodní úsek. V Praze přespalí, ráno se v hotelu objevil Ing. Ř., vyzvedli ho a společně jeli k soudu. Do budovy vešli spolu všichni tři, ale na podatelnu už pouze Yvona N. a Ing. Ř.. Nepodívoval se nad tím, že za nimi Ing. Ř. přijel, N. byla jeho asistentkou, byli spolu v neustálém kontaktu. Sama mu řekla, že na tom případě dělají spolu. Jediné jednání, kterého se přímo zúčastnil, byla schůzka v MPÚ. Tam poprvé uslyšel od zástupců banky, že se jim nezdá podpis na nějakém dokumentu. Ptali se Yvony N., jestli o tom něco neví, odpověděla, že ne. Neví, co přesně se na jednání řešilo, pochopil to tak, že tam měl být vázaný nějaký finanční vklad kromě té nemovitosti a N. řešila, zda by bylo možné něco z toho uvolnit, zřejmě zda by jí poskytli úvěr, či něco podobného.
12. **Svědék Petr N.** využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat.
13. **Svědék Jakub S.** k věci uvedl, že je společníkem společnosti Praetor Syndicate. Yvonu N. viděl pouze jednou v Ostravě v notářské kanceláři asi 10-15 minut, kde se podepisovala smlouva o převodu obchodního podílu zřejmě společnosti Genema. Původně jej ohledně koupě kontaktovala advokátní kancelář, kde měl známého, tam mu také na N. předali kontakt a obchod mu doporučili jako výhodný s tím, že společnost nemá žádné dluhy. Na název kanceláře či jméno právníka, který jej kontaktoval, si už nevzpomíná. Nabytí společnosti pro něj bylo zajímavé, neboť v jejím majetku byla nemovitost. Její hodnotu si nyní již nevybavuje, ale nabytí společnosti mělo být za úplaty, muselo se mu to tedy vyplatit, jinak by neměl zájem o realizaci. Později jej kontaktovala policie a zjistil, že se společností je nějaký problém. Transakce nedopadla, on už se ve věci nikterak neangažoval, nikdo na něj netlačil, aby obchod dokončil. Domnívá se, že žádnou částku Yvoně N. nezaplatil, neboť z obchodu kvůli intervenci policie sešlo.
14. **Svědék Mgr. Ing. Milan K.** vypověděl, že v minulosti pracoval jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři BKK Legal. Na okolnosti seznámení s Yvonou N. si nevzpomíná, pamatuje si, že ji vídal na chodbách kanceláře pravděpodobně jako klientku. Nevěnoval se žádnému jejímu případu, neposkytoval jí právní poradenství, nejednal s ní, nepřipravoval pro

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ni žádné podklady. Společně s ní nebyl ani na jednání v MPÚ. Nevzpomíná si, kdo z ostatních pracovníků kanceláře měl případ Yvony N. na starosti. Je mu znám název společnosti Genema, slyšel ho v zaměstnání. Nemá však žádné povědomí o majetku společnosti, nikdy se nepodílel na převodu obchodního podílu společnosti ani pro tuto společnost nevykonával žádné právní služby. Potvrdil, že zná svědky Jakuba S. a Ing. Ř., který je insolvenčním správcem. Zná jej z advokátní kanceláře od vidění, ale zda mu kancelář poskytovala právní služby, neví.

15. Ze **znaleckého posudku Ing. Václava Myslíka**, znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, a z jeho výsledku u hlavního líčení vzal soud za prokázané následující. Znalec zkoumal tržní hodnotu nemovitých věcí zapsaných na LV xxx Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, KP Mělník, a to k srpnu až září roku 2015. I přes původní ujištění svědka Slavomíra K. mu nebylo umožněno provést v této době místní šetření. Nemovitá věc však byla znalcem prohlédnuta a změřena v roce 2012 na žádost právě Slavomíra K., proto znalec dospěl k závěru, že má dostatek informací ke zpracování znaleckého posudku. Podle portálu Mapy.cz a provedené fotodokumentace ze dne 12.7.2014, se pořízené fotografie exteriéru nelišily od fotodokumentace pořízené znalcem při místním šetření v roce 2012. K ocenění interiéru však přistoupil s určitou obezřetností, neboť stav vnitřku budov nelze z fotografií na Mapy.cz zjistit a osobně jej neviděl, naposledy v roce 2012. Oceňoval zvláště stavební pozemek, rodinný dům, garáž, vedlejší stavbu, budovu - posilovnu, dvě inženýrské stavby, studnu a venkovní úpravy. Výsledná částka ve výši 17.630.340,-Kč je součtem hodnot všech uvedených věcí. Při ocenění nemovitosti vzal v úvahu skutečnost, že mu nebylo umožněno prohlédnout si nemovitost zevnitř, tudíž nemohl posoudit případné změny, které v interiéru nemovitosti mohly nastat. Výsledná částka je proto snižena, jedná se o nejnižší možnou hodnotu, která počítá i s variantou, že by budova byla uvnitř vybydlená, pouze s holými zdmi. Rovněž zohledňuje i skutečnost, že nemovitost je ke dni zpracování posudku zatížena úvěrem ve výši 12.000.000,-Kč, neboť prodej takové nemovitosti je ztížený.
16. Ze znaleckého posudku znalecké kanceláře RSM CZ, a.s., z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování akcií a podílů v obchodních společnostech, podniků či jejich částí a z výsledků zpracovatelů Rudolfa Hájka a Ing. Jiřího Skotnici vzal soud za prokázané, že hodnota podílu obchodní společnosti Genema s.r.o. byla k datu 27. 8. 2015 nulová, když hodnota jmění Genema byla záporná, a to konkrétně ve výši - 6, 245 541,- Kč. Zpracovatelé identifikovali, že majetek Genema byl zatížen zástavním právem ve prospěch Moravského peněžního ústavu, a zároveň byla vystavena směnka, za kterou Genema ručila, to vše v souvislosti s úvěrem, který poskytl Moravský peněžní ústav, spořitelní družstvo bratřovi Miroslava K., Slavomíru Kralíkovi. Genema tak měla významný závazek vůči Moravskému peněžnímu ústavu, tyto cizí zdroje tak byly zohledněny do celkové hodnoty obchodního podílu. Zpracovatelé se vyjádřili i k hodnotě nemovitých věcí, které byly ve vlastnictví Genema, když provedly jejich obhlídku, stanovili jejich současnou hodnotu a tu následně indexovali zpětně k datu ocenění. Dnešní cenu nemovitých věcí tak stanovili ve výši 17 600 000,- Kč a k datu ocenění činila 11 200 000,- Kč, a to při zohlednění, že byly nemovité věci v lepším stavu, ale současné navýšení je způsobeno inflací a dalšími vlivy.
17. Soud dále provedl důkaz listinami, a to Smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 10.8.2015, osvědčením o pravosti podpisu ze dne 10.8.2015, Dohodou o úplatě ze dne 10.8.2015, osvědčením o pravosti podpisu na dohodě ze dne 10.8.2015, kopiemi ověřovací knihy, jež předložil JUDr. Miroslav Gregor při svém výsledku dne 3.7.2018, provedením právní pomoci slovenskými orgány jež spočívala ve výsledku svědka JUDr. Miroslava Gregora, notáře v Trnavě, sdělením AK BKK Legal s.r.o. ze dne 30.11.2017, sdělením Moravského peněžního ústavu ze dne 1.8.2016 včetně smlouvy o úvěru, všeobecných úvěrových podmínek, dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru, směnky č. 131103310800SM01, ocenění majetku č. 7497/2012, smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem, vyplňovacího prohlášení směnečného z 9.12.2013, výpisem z katastru nemovitostí k 28.8.2012, kopiemi spisu vedeného

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

u KÚ pro Středočeský kraj, kat. pracoviště Mělník, kopiemi částí spisu vedeného u MS v Praze – obchodní rejstřík ke spol. Genema s.r.o., zprávami Finančního úřadu pro Prahu 1, opisem z evidence rejstříku trestů, úplným výpisem z obchodního rejstříku Krajského soudu v Ostravě na společnost ProInsolvent, insolvenčním návrhem na společnost Genema, osvědčením o pravosti podpisu, certifikátem o pojištění odpovědnosti Ing. Petera Ř., písemností dlužníka Miroslava S., lustrací společnosti Genema v insolvenčním rejstříku a usnesením Městského soudu v Praze o úpadku společnosti Genema a prohlášení konkurzu.

18. Ze Smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 10.8.2015 soud zjistil, že předmětem smlouvy je převod 100% podílu společnosti Genema z jediného společníka a jednatele Miroslava K. na Yvonu N. za částku stanovenou v Dohodě o úplatě. Smlouva je opatřena dvěma podpisy, kdy jako převodce je uveden Miroslav K. a jako nabyvatel Yvona N.. Z ověřovacích doložek o pravosti podpisu č. O 531400/2015 a č. O 531415/2015 přiložených ke Smlouvě o převodu obchodního podílu vzal soud za prokázané, že obě doložky jsou uvedeny pod sebou na jedné listině a jsou opatřeny pouze jedním podpisem JUDr. Miroslava Gregora a jedním razítkem notáře. Z Dohody o úplatě ze dne 10.8.2015 bylo zjištěno, že úplata za převod podílu společnosti Genema činí 100.000,-Kč a je splatná při podpisu smlouvy. Dohoda je opět opatřena dvěma podpisy, kdy jako převodce je uveden Miroslav K. a jako nabyvatel Yvona N.. Z přiložených ověřovacích doložek o pravosti podpisu č. O 531445/2015 a č. O 531430/2015 je patrné, že obě doložky jsou opět uvedeny pod sebou na zvláštní listině a jsou opatřeny na konci jedním podpisem notáře JUDr. Miroslava Gregora a jedním razítkem notáře. Z protokolu o výslechu svědka JUDr. Miroslava Gregora, notáře v Trnavě realizovaného právní pomocí slovenskými orgány, vzal soud za prokázané, že svědek uvedl, že osvědčení podpisu pod pořadovým číslem O 531415/2015 (ověřující podpis Yvony N. na Smlouvě o převodu obchodního podílu ze dne 10.8.2015) a O 531430/2015 (ověřující podpis Yvony N. na Dohodě o úplatě ze dne 10.8.2015) bylo provedeno na jeho notářském úřadě. Naproti tomu osvědčení podpisu Miroslava K. pořadové číslo o 531400/2015 a 053145/2015 jeho úřad neprovedl. Obě tyto doložky by měly obsahovat ještě podpis notáře a pečeť notáře se státním znakem. Obě doložky jsou falzifikátem, dokládá to i skutečnost, že jsou spojené dvě doložky na jedné listině opatřené dohromady jedním podpisem notáře a jedním razítkem, což není možné. V takovém případě by systém vygeneroval vždy dvě samostatné doložky a každá by měla samostatný podpis notáře a úřední pečeť. Navíc v textech na mnoha místech chybí čárka, která tam má správně být. Slovo „vlastnoručně“, které je na doložkách uvedeno, by na originále nikdy nebylo v počestěném tvaru, nýbrž jako „vlastnoručne“. Ze sdělení AK BKK Legal s.r.o. má soud za prokázané, že společnost odmítla vyhovět výzvě policejního orgánu, aby se vyjádřila k osobám Yvona N., Petr N., Jakub S., společnost Genema, Buro Trade, Praetor Syndicate, k tomu, zda jim poskytovala právní služby apod., s ohledem na zákonnou povinnost mlčenlivosti. Z listin předložených MPÚ bylo zjištěno, že MPÚ nevede ke společnosti Genema žádný účet. K osobě svědka Slavomíra K. vede úvěrový účet č. 7013577, kde ke dni 1.8.2016 činil zůstatek -21.098.384,42,-Kč. Dne 9.12.2013 byla mezi MPÚ a Slavomírem K. uzavřena Smlouva o úvěru, na základě které byly dlužníkovi poskytnuty peněžní prostředky ve výši 12.000.000,-Kč, a zároveň zástavní smlouva mezi MPÚ a společností Genema, kdy k zajištění úvěru poskytnutého Slavomíru K. ve výši 12.000.000,-Kč bylo zřízeno zástavní právo k nemovitostem uvedeným na LV č. xxx , v katastrálním území Xxx xxx, obec Xxx. Z vyplňovacího prohlášení směnečného plyne, že výstavce Slavomír K. vystavil dne 26.11.2013 na řad věřitele MPÚ blankosměnku s nevyplněnou směnečnou sumou, jež slouží k zajištění všech pohledávek MPÚ za Slavomírem K.. Z ocenění majetku č. 7497/2012 plyne, že znalec Ing. Václav Myslík ocenil předmětné nemovitosti uvedené na LV č. xxx , v katastrálním území Xxx xxx, obec Xxx, ke dni 28.8.2012 na částku 34.000.000,-Kč. Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 28.8.2012 a z kopie spisu vedeného u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj soud zjistil, že předmětné nemovitosti nabyly na základě kupní smlouvy a smlouvy o řízení zástavního práva od prodávajícího Martina K. společnost Genema

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

s právními účinky vkladu práva ke dni 26.1.2011. V předmětné době byl jednatelem společnosti svědek Miroslav K.. Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj byl doručen návrh na vklad práva do katastru nemovitostí, jímž bylo navrhováno povolení vkladu zástavního práva pro Buro Trade s.r.o. k zajištění pohledávky ze smlouvy o zápůjčce ze dne 1.9.2015 mezi Genema a Buro Trade do celkové výše jistin 20.000.000,-Kč, kdy jako účastníci řízení jsou uvedeni společnost Genema a společnost Buro Trade zastoupená jednatelem svědkem Petrem Němcem. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Genema ke dni 29.9.2015 je patrné, že jednatelkou a jediným společníkem společnosti Genema byla Yvona N.. Z kopií spisu vedeného u Městského soudu v Praze – obchodního úseku bylo prokázáno, že dne 27.8.2019 byl Městskému soudu v Praze – obchodní úsek předložen návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku týkající se společnosti Genema. Předmětem návrhu je výmaz stávajícího jednatele Miroslava K. a zápis nové jednatelky Yvony N., podepsaný Yvonou N., když podpis byl ověřen na České poště. Zápisem ze dne 31.8.2015 byla Yvona N. zapsána jako jediný společník a jednatel společnosti Genema. Dne 9.9.2015 byl soudu doručen návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku týkající se společnosti Genema, opatřený podpisem svědka Jakuba S., a to výmaz dosavadního statutárního orgánu – jednatele Yvony N. a zápis nového jednatele společnosti Praetor Czech Syndicate zastoupeného svědkem Jakubem S.. Podkladem pro tento návrh byla Smlouva o převodu obchodního podílu ve společnosti Genema uzavřená mezi Yvonou N. a Praetor Czech Syndicate zastoupenou opět svědkem S., sepsaná na základě rozhodnutí jediného společníka společnosti Genema, Yvony N. ze dne 2.9.2015. Ze zpráv Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 18.5.2018 plyne, že společnost Genema byla registrována pouze k dani z příjmů právnických osob, podala daňové přiznání za roky 2010, 2011, 2012 a 2013, daňová přiznání za roky 2014 a 2015 byla správcem daně vyměřena na nulu. Daňové kontroly u společnosti neprobíhaly, společnost se správcem daně nekomunikovala. Jako statutární orgán vedl správce daně Miroslava K.. Z výpisu z obchodního rejstříku na společnost ProInsolvent bylo prokázáno, že svědek Mgr. K. a svědek Jakub S. v této společnosti působili. Z insolvenčního návrhu společnosti Genema je patrné, že byl podán Miroslavem K. dne 27.7.2019, podpis je ověřen ověřovací doložkou. Z výpisu z insolvenčního rejstříku je patrné, že dne 25.9.2019 bylo vydáno usnesení, jímž byl zjištěn úpadek společnosti Genema a prohlášen konkurz. Z písemností na hlavičkovém papíře Ingr. Petera Ř. plyne, že byl dne 19.7.2019 ustanoven insolvenčním správcem dlužníka Miroslava S. a má sjednané pojištění odpovědnosti za výkon funkce insolvenčního správce u České pojišťovny na dobu od 1.4.2019 do 31.3.2020.

19. Z opisu z evidence rejstříku trestů bylo k osobě Yvony N. zjištěno, že byla v minulosti 1x soudně trestána, a to rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 22.6.2012, sp.zn. 3T 53/2012, pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, a odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 24 měsíců. S ohledem na skutečnost, že toto odsouzení podléhalo amnestii z 1.1.2013, hledí se na ní jako by nebyla trestána.
20. Provedené důkazy hodnotil soud podle svého vnitřního přesvědčení jednotlivě i ve v jejich vzájemném souhrnu, důkladně zvážil všechny okolnosti případu a dospěl k závěru, že vina obžalované byla prokázána tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno. K otázce hodnocení důkazů ve vztahu k jednání Yvony N. a k otázce, které skutečnosti, respektive důkazy považuje soud za věrohodné a které nikoliv, soud uvádí následující.
21. Obžalovaná Yvona N. u hlavního líčení a ve svém písemném vyjádření setrvala na verzi, že neměla v úmyslu se dopustit protiprávního jednání. Byla využita Ing. Ř., pro kterého pracovala jako asistentka, vše co činila, bylo na jeho pokyn. Všechny písemnosti, které odevzdala na Městském soudě v Praze, jí předal Ing. Ř., jejich obsah nestudovala. Jednatelkou společnosti Genema se stala také na jeho pokyn. Bezmezně mu důvěřovala, doufala, že si v budoucnu vzájemně pomohou z nepříznivé finanční situace. Znali se z minulosti, neměla žádný důvod

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

mu nevěřit. Je vyučená, ekonomické ani právnické vzdělání nemá, obsahu listin a jednání, kterých se zúčastnila, příliš nerozuměla. Na Slovensku se sešla s Miroslavem K. a předala mu v obálce 100.000,-Kč právě za převod Genemy.

22. Za zcela podstatné pro argumentaci uvedenou v odůvodnění tohoto rozsudku považuje Městský soud v Praze již zpočátku odůvodnění jednotlivě zmínit věrohodnost svědků, kteří v dané věci vypovídali. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že zdaleka ne všichni svědci vypovídali pravdu. U svědka Daniela K., jakožto zaměstnance peněžního ústavu, nemá soud důvod pochybovat o jeho věrohodnosti. Jeho výpověď byla konzistentní, logická, nesnažil se Yvoně N. svou výpovědí zjevně přitížit a navíc je zřejmé, že se jedná o osobu, která není nikterak navázána na předmětnou transakci, nebylo prokázáno, že by měl mít z trestné činnosti jakýkoliv profit. Stejně hodnotí soud i výpověď svědků Vlastimila P., který zjevně o převodu společnosti Genema neměl skoro žádné informace, a Radka R.. Ačkoliv je zřejmé, že svědek R. byl v podstatě řidičem Yvony N., byl s ní v úzkém kontaktu, vozil jí k jednáním, kde se záležitosti se společností Genema řešily, zároveň bylo prokázáno, že byl přítomen pouze jednomu jednání u MPÚ. S Yvonou N. ho pojily v minulosti přátelské vztahy, pak jí půjčil peníze, které mu nevrátila, avšak i přesto se soud domnívá, že tento svědek neměl důvodu u hlavního líčení lhát a snažit se Yvoně N. uškodit. Konečně to nenaznačovala ani sama N. ve svých vyjádřeních k jeho výpovědi, naopak na jeho vyjádření sama odkazovala. Ve své výpovědi zcela volně podrobně popsal setkání jak s Yvonou N., tak se svědkem Ing. Ř., cesty na Slovensko, k notáři, na soud v Praze i na jednání v MPÚ, a soud nemá žádného důvodu se domnívat, že nevyprávěl pravdu.
23. Pokud jde o svědka Miroslava K., tak jak bylo uvedeno výše, pro projednávanou trestnou činnost je podstatné, že vypověděl, že společnost Genema prodat nechtěl, ačkoliv mu to N. nabízela a žádné dokumenty o převodu společnosti nepodepsal. V tomto ohledu nemá soud žádný důvod jeho věrohodnost zpochybňovat, jak bude podrobněji rozebráno níže. Je nepochybné, že M. K. nebyl schopen vysvětlit poměrně jednoduché okolnosti nabytí Genemy, situaci v podnikání, kterou se rozhodl řešit poskytnutím zástavy z majetku společnosti jako záruky za úvěr poskytnutý jeho bratru Slavomírovi, ani to jak měl v úmyslu splácet dluhy vzniklé zřejmě nepříliš vhodně zvolenou obchodní strategií, nicméně tyto skutečnosti nesouvisí s projednávaným skutkem a nemohou mít vliv na jeho věrohodnost, když navíc je z provedených listin patrné, že podpisy na smlouvách neověřoval a doložky jsou padělané. Stejně tak je tomu u svědka Slavomíra K., který má navíc zřejmě informace ohledně společnosti Genema pouze od svého bratra, s N. byl v minimálním kontaktu a jeho svědectví ohledně skutku, který je N. kladen za vinu, není nikterak zásadní.
24. Pokud jde o svědka Ing. Ř., z výpovědi Yvony N. zcela zřejmě plyne, že to měl být právě on, kdo byl strůjcem celé trestné činnosti, kdo jí instruoval, co má dělat, na jaká jednání má jet a předal jí listiny, které měla předložit na podatelnu Městského soudu v Praze. Svědek Ing. Ř. svou účast na trestné činnosti rezolutně popřel, vypověděl, že to celé byla iniciativa právě pouze Yvony N. a jemu to od počátku přišlo jako protiprávní jednání vzhledem k nepoměru mezi nemovitostí a cenou, kterou chtěla za převod podílu společnosti Genema M. K. zaplatit. V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoliv se provedeným dokazováním nepodařilo prokázat, zda se Ing. Ř. na trestné činnosti podílel či nikoliv, jeho výpověď nemůže soud hodnotit jako věrohodnou. Svědeckými výpověďmi zejména svědka R. bylo prokázáno, že N. pro něj pracovala jako asistentka a on sám jí doprovodil na Městský soud v Praze, kde s ní vešel přímo na podatelnu, kde předložila listiny k převodu Genemy z Miroslava K. na svou osobu. Výpověď Ing. Ř., že se v převodu společnosti nijak neangažoval, tedy není pravdivá, je zcela nelogické, že by se předmětného dne Ing. Ř. sešel s N. a R. a šli společně na soud řešit záležitost ohledně Genemy, pokud by o převodu vůbec nevěděl. Soud se proto domnívá, že jeho výpovědi nelze z uvedených důvodů vůbec uvěřit, nicméně tato skutečnost sama o sobě, ani v kontextu ostatních provedených důkazů, nemůže zbavit Yvonu N. viny, neboť ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

bylo jinými důkazy bezpochybně prokázáno, že se jednání dopustila a pro nyní projednávaný skutek není podstatné, zda jednala sama, nebo s někým spolupracovala.

25. K věrohodnosti svědků Jakuba S. a Mgr. Milana K. soud uvádí, že jejich výpovědi vůbec neuvěřil. Jakub S. nedokázal ani v základech vysvětlit, proč chtěl od Yvony N. koupit společnost Genema, tvrdil, že obchod mu doporučila advokátní kancelář, ale nebyl schopen si vybavit její jméno, ani nikoho z advokátů či zaměstnanců. Jméno K. mu nebylo známé ani povědomé. Nebyl schopen uvést, ani jak celý obchod skončil, zda došlo k vyplacení finančních prostředků, či nikoliv, snažil se předejít, že celá transakce vlastně vyšuměla. Zcela v rozporu s touto výpovědí je potom fakt, že poté, co byl vyslechnut jako svědek, předložil soudu žádost o výplatu svědečného, kde jako jeho kontaktní email byl uveden xxx, stejně jako v případě žádosti o výplatu svědečného u svědků Němce a K., kdy žádosti jsou navíc vyplněny stejným rukopisem a opatřeny stejným datem. Je tedy zřejmé, že svědek S. je s advokátní kanceláří BKK Legal s.r.o. i v současné době v kontaktu a je tedy vyloučené, že by si nepamatoval její název. Stejně tak lze značně pochybovat o jeho tvrzení, že mu nic neříká jméno K. i s přihlédnutím k tomu, že sám svědek K. (ačkoliv jinak jeho výpovědi nelze uvěřit) potvrdil, že svědka Jakuba S. zná. Pokud jde o výslech Mgr. Milana K., z jeho výpovědi byla zřejmá naprostá neochota k věci vypovídat a snaha vzbudit dojem, že nerozumí položeným otázkám. Popřel, že by kdy s Yvonou N. jednal, či se podílel na převodu obchodního podílu společnosti Genema. Z výpovědi svědka Daniela K. (k jeho věrohodnosti viz výše), která je v této části ve shodě s tím, co uváděla sama Yvona N., však jasně vyplynulo, že N. přišla podruhé na jednání do MPÚ v doprovodu právě svědka Mgr. K., který se prokázal plnou mocí od společnosti Genema. Protože zápis o převodu společnosti z N. na společnost Praetor Syndicate dosud nebyl proveden v obchodním rejstříku, byl právě Mgr. K., jakožto právní zástupce společnosti upozorněn na možnost pokračování v jednání až ve chvíli, kdy bude změna zapsána v obchodním rejstříku.
26. V kontextu věrohodnosti výpovědi jednotlivých svědků, které se soud věnoval výše, i ostatních provedených důkazů, je třeba zdůraznit, že shora uvedená obhajoba Yvony N. zůstala v podstatných skutečnostech zcela osamocena a není podporována dalšími ve věci provedenými důkazy. V první řadě je třeba uvést, že z listinných důkazů, zejména z návrhu na zápis změn do obchodního rejstříku a konečně i z výpovědi Yvony N. plyne, že to byla právě ona, kdo předložil návrh na změnu společníka a jednatele společnosti Genema na podatelně Městského soudu v Praze, opatřený jejím podpisem. Přílohou tohoto návrhu byla Smlouva o převodu obchodního podílu a Dohoda o úplatě, obě opatřené jejími podpisy a podpisy Miroslava K.. Zároveň z výpovědi svědka K., plyne, že při jednání u MPÚ tvrdila, že je novou jednatelkou Genemy, přičemž tato skutečnost byla ověřena náhledem do obchodního rejstříku, kde její jednatelství zatím nebylo zapsáno, proto s ní v danou chvíli nemohl MPÚ jednat. Z uvedeného je patrné, že Yvona N. musela vědět, že jsou podnikány právní kroky k tomu, aby se namísto stávajícího společníka a jednatele společnosti Genema Miroslava K. stala společnící a jednatelkou právě ona. Z výpovědi svědka Miroslava K. potom jasně vyplynulo, že neměl zájem společnost prodat. V minulosti ji koupil právě kvůli nemovitostem, které vlastnila, jevílo se mu to jako dobrá investice. Popsal, jak za ním N. dvakrát byla a přemlouvala ho k prodeji společnosti, on však pokaždé odmítl a nic jí nepodepsal. Zde se zásadním způsobem rozchází výpověď svědka Miroslava K. a Yvony N., nicméně právě výpověď svědka K. je podle soudu pravdivá, neboť nelze přehlédnout, že z vyjádření svědka JUDr. Gregora a z doložek, jimiž měly být ověřeny podpisy N. a svědka K. na Smlouvě o převodu obchodního podílu a Dohodě o úplatě, jsou doložky falzifikátem a podpis Miroslava K. u JUDr. Gregora nikdy ověřen nebyl. V tomto ohledu se svědek JUDr. Gregor jeví jako zcela věrohodný, detailně popsal, jak má vypadat jeho originální ověřovací doložka a zároveň uvedl, proč není ani technicky možné, aby pravá doložka vypadala tak, jako tyto padělky. Navíc nebyl zjištěn vůbec žádný důvod, proč by si měl svědek JUDr. Gregor vymýšlet, když

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

s trestnou činností není nikterak spojován. A právě jeho výpověď, která koresponduje i s výpovědí svědka Miroslava K. a zmíněné ověřovací doložky, které jsou bezpochyby padělkem, činí výpověď Yvony N. jako zcela nevěrohodnou. Na tomto místě považuje soud za podstatné zdůraznit, že předmětem dokazování je skutek uvedený v obžalobě a pro rozhodnutí je zcela nepodstatné, za jakých okolností nabytí svědek Miroslav K. společnost Genema, za jakou částku, zda udělil svému bratrovi Slavomírovi plnou moc k zastupování či nikoliv, zda si od bratra půjčil peníze na nákup, jak je chtěl splácet, jaký byl jeho příjem apod. Skutečnost, že na tyto otázky nebyl svědek Miroslav K. schopen pořádně odpovědět u hlavního líčení, mu neubírá na věrohodnosti. Podstatné je to, že svědek M. K. vypověděl, že Yvona N. jej přesvědčovala, aby společnost prodal za 100.000,-Kč, přičemž podle jeho mínění se snažila využít jeho špatné finanční situace vzhledem k nepoměru kupní ceny a majetku společnosti. Její nabídku odmítl, společnost podat nechťel a žádné dokumenty nepodepsal. A právě tato jeho část výpovědi je v souladu jak s výpovědí svědka JUDr. Gregora, tak se shora zmíněnými notářskými doložkami. Z nich je patrné, že JUDr. Gregor podpisy Miroslava K. na těchto listinách neověřoval, doložky jsou falzifikáty. Výpověď Yvony N. je v tomto ohledu tedy zcela nelogická, pokud by Miroslav K. chtěl společnost prodat, sám by listiny podepsal a byl přítomen jejich ověření. Nadto ve chvíli, kdy na podatelně Městského soudu v Praze předávala návrh na zápis změn v obchodním rejstříku společnosti Genema jímž měl být M. K. jako společník a jednatel vymazán a novou jednatelkou a společnicí se měla stát ona, musela vědět, co daný návrh obsahuje, neboť ani podle její výpovědi jí nabytí společnosti nepřekvapilo, což dokládá i její snaha jednat s MPÚ ještě před zápisem do obchodního rejstříku, jak potvrdil svědek K.. Pokud však na Slovensku nezískala od svědka Miroslava K. souhlas s převodem obchodního podílu, naopak obdržela jeho zamítavé stanovisko, nemohla předpokládat, že to co činí, je po právu, neboť jí muselo být zřejmé, že M. K. s převodem společnosti nesouhlasí. Minimálně za této situace nemohla být ve chvíli, kdy předávala Městskému soudu v Praze návrh na změnu údajů zapsaných v obchodním rejstříku, v dobré víře, že se nedopouští ničeho protiprávního, že předkládá dokumenty svědkem M. K. podepsané a podpisy ověřené originálními doložkami.

27. Z provedených důkazů bylo dále zjištěno, že si Yvona N. nepochybně musela být velmi dobře vědoma toho, že společnost Genema vlastní nemovité věci a i jejich alespoň přibližné hodnoty a nepoměru mezi touto částkou a částkou 100 000,-Kč, kterou Miroslavu K. za prodej obchodního podílu společnosti nabízela. Jak potvrdili svědci P. a R., Yvona N. je informovala o svém záměru odkoupit obchodní podíl společnosti Genema právě proto, že v majetku společnosti je tato nemovitost. Z výpovědi svědka Slavomíra K. bylo prokázáno, že se jej Yvona N. dotazovala, jakou má dům hodnotu. Svědek R. vypověděl, že mu ukazovala fotografie budov. Nalézací soud je toho názoru, že již při pohledu na fotografie musí být i laikovi zcela zřejmé, že komplex budov a přilehlých pozemků se vymyká standardu a rozhodně přesahuje svou hodnotou částku nejen 100.000,-Kč, ale i 10 000 000,-Kč. Nadto bylo výpovědí svědka R. prokázáno, že mu sdělila, že uvedené nemovitosti mají hodnotu asi 20-30 milionů Kč, a že z této transakce mohla získat nějaké peníze.
28. Soud vzal dále za prokázané, že Yvona N. aktivně vystupovala i v otázce vyřešení úvěru ve výši 12. 000 000,-Kč, který na nemovitých věcech vázl. Svědek R. potvrdil, že jí vezl do MPÚ a zúčastnil se jednání, při němž byla řešena otázka, že na nemovitostech vázne nějaké zatížení. Svědek K. potvrdil, že vstoupila v jednání s MPÚ ještě v době, kdy nebyl zápis změny společníka a jednatele z Miroslava K. na její osobu zanesen do obchodního rejstříku, tedy muselo to být relativně brzy poté, co byl návrh na změny Městskému soudu v Praze předložen. Svědek K. rovněž potvrdil, že Yvona N. měla povědomí o tom, že na nemovitých věcech vázne úvěr a probírali spolu, že obecně by byl jedním z možných řešení situace prodej nemovitých věcí a uspokojení pohledávky za Slavomírem K.. Společnosti Genema by tak mohly zbýt ještě nějaké finanční prostředky. Ačkoliv svědek K. zároveň potvrdil, že na zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zástavy přímo při jednání nikterak netlačila, neznamená to, že ve skutečnosti to nebyl její záměr, neboť její jednání, kdy začala jednat s MPÚ ještě před změnou zápisu v obchodním rejstříku a prokázala se nabývacími tituly, svědčí o zainteresovanosti ve věci a snaze vyřešit situaci co nejdříve. Rovněž je třeba poukázat na to, že výpovědi tohoto svědka byla vyvrácena její obhajoba, že netušila o existenci zástavního práva na předmětných nemovitostech, dozvěděla se to až při jednání na MPÚ, na které byla vyslána svědkem Ing. Ř.. Jediným logickým vysvětlením jejího počínání je, že věděla, že nemovité věci jsou zatíženy úvěrem a snažila se situaci řešit co nejdříve, aby došlo k vyřešení vzniklé situace nejlépe tak, aby výsledkem pro prodej nemovitých věcí, popř. po jiném zvoleném řešení, byl kladný zůstatek finančních prostředků k vyplacení.

29. Dále soud uvádí, že nemá důvodu nevěřit Yvoně N., že následně byla donucena k převodu podílu společnosti Genema na společnost Praetor Syndicate, neboť vyšlo najevo, že má nevyřešené exekuce. Tato skutečnost vyplývá jak z provedeného dokazování, tedy konkrétně ze Smlouvy o převodu obchodního podílu společnosti Genema uzavřené mezi Yvonou N. a Praetor Czech Syndicate, zastoupenou svědkem S., sepsané na základě rozhodnutí jediného společníka společnosti Genema ze dne 2.9.2015 a z návrhu na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku týkajících se společnosti Genema ze dne 9.9.2015. Bylo by zcela nelogické, aby Yvona N. krátce poté, co společnost nabyla, jí dobrovolně převáděla na třetí osobu, pokud by se neobjevila nějaká překážka spočívající například právě v nevyřešených exekucích. I při závěru o nevěrohodnosti výpovědi svědků Ing. Ř., S. a K., je jediným možným vysvětlením, že Yvona N. nebyla sama, kdo při převodu společnosti Genema a následně snaze zrušit zástavu a získat finanční prostředky aktivně vystupoval, nicméně prokázání zapojení dalších osob není předmětem tohoto trestního řízení, neboť obžaloba byla podána pro jeden konkrétní skutek, jehož se měla dopustit právě N.. Skutečnost, která vyplývá z dokazování, a sice že Yvona N. byla pouze součástí řetězce osob, které měly zájem na převodu společnosti na její osobu z důvodu hodnotného majetku, jí nemůže zbavit viny, neboť jak bylo popsáno shora, provedeným dokazováním bylo nadevši pochybnost prokázáno, že se jednání popsaného ve skutkové části výroku rozsudku skutečně dopustila.
30. Co se týká hodnoty obchodního podílu Genema, tak znaleckým zkoumáním bylo prokázáno, že ta byla nulová, ačkoliv ve vlastnictví Genema byly nemovité věci v hodnotě nejméně 11 200 000,- Kč, když Genema měla zároveň závazky z titulu poskytnutého ručení směnky ve výši 16 245 540,82 Kč a z titulu smluvní pokuty dle Smlouvy o zřízení zástavního práva na nemovitých věcech ve výši 1 200 000,- Kč. Hodnota vlastního kapitálu společnosti Genema tak byla záporná, a to konkrétně ve výši – 6 245 541,- Kč, když závazky převyšovaly aktiva společnosti. Soud vycházel z hodnoty nemovitých věcí určenou znaleckou kanceláří RSM a.s., a nikoliv soudním znalcem Ing. Václavem Myslíkem, který nemovité věci ocenil na částku 17 630 340,- Kč. To proto, že znalecká kancelář RSM a.s. měla možnost provést místní šetření nemovitých věcí, zatímco Ing. Myslík vycházel toliko z listinných podkladů a z obhlídky nemovitých věcí uskutečněných však již v roce 2012. Navíc tak v této potencionálně sporné otázce soud postupoval ve prospěch obžalované.
31. Soud je ze shora uvedených důvodů přesvědčen, že provedené důkazy prokazují skutkový děj tak, jak byl uveden ve skutkové části výroku rozsudku a následně rozveden na počátku odůvodnění tohoto rozsudku. Provedené důkazy tvoří logický celek, vzájemně se podporují, nejsou mezi nimi žádné podstatné rozpory a je z nich zřejmé, že obhajoba obžalované v jejich kontextu nemůže obstát. Bylo bezpochybně prokázáno, že Yvona N. věděla, že společnost Genema vlastní nemovitý majetek v hodnotě přesahující částku zjevně 10 000 000,- Kč. Za tím účelem, a ačkoliv jí bylo známo stanovisko společníka svědka Miroslava K., že podíl ve společnosti nemá zájem převést, předložila u Městského soudu v Praze návrh na změnu údajů zapsaných v obchodním rejstříku, Smlouvu o převodu obchodního podílu a Dohodu o úplatě opatřené podpisy Miroslava K., jejichž pravost měla být ověřena padělanými doložkami notáře

JUDr. Gregora, přičemž si byla vědoma toho, že ověření podpisu je falzifikát. Tím se neoprávněně zmocnila obchodního podílu společnosti Genema, domnívající se, že hodnota obchodního podílu společnosti bude převyšovat hodnotu nemovitých věcí, které byly součástí majetku společnosti Genema, a která byla znaleckým zkoumáním stanovena minimálně na hodnotu 11 200 000,-Kč. Avšak hodnota obchodního podílu byla nulová, protože bylo prokázáno, že úmyslem obžalované bylo získat do svého vlastnictví nemovité věci, nevědouc, že závazky společnosti převyšují hodnotu nemovitých věcí. Následně vstoupila v jednání s MPÚ ve snaze vypořádat zástavní právo váznoucí na předmětných nemovitostech a následně i v jednání se společností Buro Trade s níž za účelem splacení úvěru a zrušení zástavy uzavřela smlouvu o zápůjčce ve výši 20.000.000,-Kč, čímž zatížila nemovité věci další zástavou.

32. Jednání Yvony N. soud právně kvalifikoval jako zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku, když v úmyslu získat nemovité věci ve vlastnictví společnosti Genema na podatelně Městského soudu v Praze předložila listiny dokládající převod obchodního podílu společnosti Genema z Miroslava K. na svou osobu a pravost podpisů na těchto listinách měly ověřovat padělané ověřovací doložky, přičemž věděla, že jediný společník Miroslav K. neprojevil souhlas s prodejem obchodního podílu a ověřovací doložky podpisů tudíž nemohou být pravé, čímž Městský soud v Praze, který vedl řízení, uvedla v omyl a pokusila se tak způsobit na majetku společnosti Genema, zastoupené jednatelem Miroslavem K., škodu velkého rozsahu, přičemž k této nedošlo, když závazky společnosti Genema převyšovaly její aktiva a obchodní podíl společnosti tak měl nulovou hodnotu. Yvona N. mylně předpokládala, že hodnota obchodního podílu s ohledem na vlastnictví nemovitých věcí společností Genema dosahuje minimálně částky 10 000 000,- Kč, což je dle § 138 tr. zákoníku škoda velkého rozsahu, a za tím účelem na sebe neoprávněně převedla obchodní podíl společnosti Genema. Obžalovaná tak mylně předpokládala skutkové okolnosti, které by naplňovaly znaky přísnějšího úmyslného trestného činu, a to konkrétně způsobení škody velkého rozsahu, čímž by naplnila skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, nicméně ve skutečnosti celková hodnota obchodního podílu společnosti Genema byla rovna nule, což obžalovaná nepředpokládala. Obžalovaná tak jednala ve skutkovém omylu pozitivním. Ve smyslu § 18 odst. 3 tr. zákoníku tak soud posuzoval její jednání jako pokus citovaného zvláště závažného zločinu. Obžalovaná tím, že předložila na podatelně Městského soudu v Praze listiny dokládající převod obchodního podílu společnosti Genema z Miroslava K. na svou osobu, o kterých věděla, že jsou padělané, zároveň naplnila skutkovou podstatu přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny, když tyto listiny užila jako pravé. Listiny opatřené doložkou notáře jsou pak veřejnou listinou ve smyslu § 131 tr. zákoníku ve spojení s § 6 zákona č. 358/1992 Sb., notářský řád, dle kterého jsou veřejnou listinou notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně zákonem. Naopak nebylo prokázáno, že by obžalovaná sama veřejnou listinu padělala, jak tvrdila obžaloba. Trestné činnosti se dopustila v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděla, že předložené listiny nejsou pravé, a svým jednáním chtěla porušit zájem chráněný trestním zákonem, kterým je ochrana majetku a nerušení výkonu vlastnického práva.
33. K právní kvalifikaci jednání obžalované jako pokusu k zvláště závažnému zločinu podvodu doplňuje, že uvedení v omyl může směřovat nejen vůči poškozenému, ale i vůči jiné osobě. Osobou poškozenou tak může být osoba odlišná od té, která je uváděna v omyl. Tak tomu bylo i v tomto případě, když poškozenou byla spol. Genema, resp. její jediný společník a jednatel Miroslav K. a tím, kdo byl uveden v omyl byl rejstříkový soud, v tomto případě Městský soud v Praze.

34. K tomu, zda rejstříkový soud může být subjektem, který je uváděn v omyl, se soud ztotožňuje s naznačenou argumentací vyjádřenou v usnesení Nejvyššího soudu v této věci ze dne 24. 9. 2020 č. j. 3 Tdo 946/2020-920 a shrnuje tuto tezi následovně.
35. Judikatura obecně připouští, že subjektem, který lze uvést v omyl může být státní nebo jiný orgán, čímž byl míněn například Energetický regulační úřad či katastrální úřad, a to s odůvodněním, že řízení před těmito orgány má zásadně neveřejný písemný charakter, kdy správní orgán vychází zejména z písemných podkladů toho, na jehož žádost bylo řízení zahájeno. V tomto řízení tedy lze tento úřad uvést v omyl a naplnit znak objektivní stránky trestného činu podvodu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2016, sp. zn. 4 Tdo 968/2016 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2014, sp. zn. 6 Tdo 1437/2013, shodně pak usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2004 sp. z. 8 Tdo 42/2004). Sporná a dosud nevyřešená otázka pak panuje při hodnocení otázky, zda lze uvést v omyl i soud, při zhodnocení specifík rozmanitosti řízení, která jsou před soudy vedena
36. Při posuzování otázky, zda obžalovaná svým jednáním uvedla rejstříkový soud v omyl, měl soud na paměti usnesení Nejvyššího soudu dne 28. 4. 2005, sp. zn. 11 Tdo 229/2004, uveřejněného pod č. 24/2006 Sb., dle kterého *„znak spočívající v „uvedení někoho v omyl“ nelze spatřovat v tom, že obviněný podal ke soudu žalobu, která obsahuje vědomě nepravdivá tvrzení, popřípadě, že podal návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, který se opírá o padělanou směnku. Soud rozhodující v občanskoprávním řízení o takových podáních totiž nelze pokládat za subjekt, který by mohl být tímto způsobem uváděn v omyl.“* Nutno dodat, že tento závěr byl následně všeobecně přijímán soudní praxí a vztažen i na nesporné řízení (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. 4 Tz 2/2010). Při povšechném hodnocení a slepém následování předestřené názoru by tak bylo nutno dospět k závěru, že soud v omyl uvést nelze. Nicméně zdejší soud má za to, že tento závěr nelze aplikovat i na nyní projednávaný případ, když rejstříkové řízení není možné srovnávat se řízením sporným, kde má soud možnost a povinnost hodnotit předložené důkazy a v tomto ohledu i hodnotit pravost předložených listin. Takový závěr je již dále neudržitelný právě s ohledem na charakter rejstříkového řízení, jak bude dále rozvedeno.
37. Soud se v tomto ohledu plně ztotožnil s argumentací senátu č. 5 Nejvyššího soudu precizně a komplexně vyjádřenou v usnesení ze dne 18. 4. 2019 sp. zn. 5 Tdo 533/2018, kterým projednávanou věc postoupil velkému senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu k rozhodnutí, k jehož vydání však s ohledem na zpětvzetí dovolání nakonec nedošlo.
38. Právní úprava obchodního rejstříku a rejstříkového řízení je zakotvena v § 120 a § 121 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob ve znění účinným od 1. 5. 2015 do 18. 9. 2016, které je pro tento případ relevantní. Rejstříkové řízení je ovládáno registrační zásadou, když tzv. věcný přezkum byl již na základě zákona č. xxx/2005 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2005, opuštěn. Rejstříkový soud je podle § 96 odst. 1 zákona o veřejných rejstřících povinen provést zápis nebo rozhodnout o návrhu usnesením ve lhůtě stanovené jiným zákonem, jinak nejpozději do 5 pracovních dnů. Dokazování se tak zásadně neprovádí a ani se nepředpokládá, zpravidla je rozhodováno bez jednání. Předmětem činnosti rejstříkového soudu je tak přezkum formálních náležitostí návrhu a základních předpokladů předkládaných listin, jako například kontrola, zda se na listinách nachází ověřené podpisy příslušných osob či zda byla dodržena zákonem vyžadovaná forma listiny (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1953/2013. Tímto způsobem došlo k oslabení úlohy rejstříkového soudu, když ten zkoumá podmínky pro provedení zápisu pouze z formálního hlediska (srov. nálezní pléna Ústavního soudu ze dne 2. 12. 2008, sp. Pl. ÚS 43/05). Zároveň i v tomto nálezu Ústavní soud uvedl, že provedení zápisu rejstříkovým soudem nelze označit za rozhodnutí, je totiž pouze úkonem soudu ve smyslu § 36 a násl. o. s. ř.

39. Registrační princip tak nedává rejstříkovému soudu prostor proto, aby byly zjišťovány sporné skutečnosti tak, jak je běžné v řízení občanskoprávním, a to ať už sporném či nesporném (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4753/2009). Převládá zde formální a evidenční přístup nad věcným přezkumem skutkového a právního stavu, a jeho povinností je „pouze“ zhodnotit, zda určitá skutečnost z listiny vyplývá, již však není v jeho možnostech a ani povinností ověřit způsob, jakým byly opatřeny. V rejstříkovém řízení se z hlediska hmotného práva listiny opatřené ověřovacími doložkami notáře jako veřejná listina nepřezkoumává (§ 134 o. s. ř.).
40. Na rejstříkové řízení je tedy nutné nahlížet jako na řízení sui generis, v němž se uplatní odlišné procesní principy ovládající soudní proces než v řízení sporném a nelze tak dosavadní platnou výše citovanou judikaturu, které vylučovala soud jako subjekt, který může být uveden v omyl, vztáhnout i na rejstříkové řízení. Rejstříkový soud se obsahem své činnosti i při ohledu na zákonné rozhodovací lhůty blíží správnímu orgánu vykonávajícímu funkci soudního orgánu a lze tak naopak přisvědčit výše citované judikatuře zabývající se řízením před katastrálním úřadem či Energetickým regulačním úřadem. Bez povšimnutí nelze nechat ani skutečnost, že rozhodovací činnost v rejstříkovém řízení náleží vyšším soudním úředníkům a nikoliv soudcům, což podporuje taktéž odklon od názoru, že soud nelze uvést v omyl, při současném zhodnocení specifík rejstříkového soudu.
41. Obžalovaná za účelem zmocnit se obchodního podílu společnosti Genema, a nutno upozornit primárně nemovitých věcí v jejím vlastnictví, předložila Městskému soudu v Praze jako soudu rejstříkovému listiny s padělanými ověřovacími doložkami jejího podpisu a původního společníka a jednatele Miroslava K. včetně návrhu na zápis změn. Předložila tak listiny, které deklarovaly změnu v osobě společníka vlastníci obchodní podíl a jednatele obchodní společnosti Genema, a jež ji umožnily provést majetkové dispozice za účelem vlastního obohacení ke škodě Genema.
42. Obžalovaná tak oklamala rejstříkový soud, který ji v důsledku omylu zapsal jako jediného společníka a jednatele společnosti namísto Miroslava K.. Rejstříkový soud jednal v omylu, když považoval jemu předložené listiny za pravé a s ohledem na specifické rysy řízení se těžko mohl oklamání vyvarovat. Ve shodě s názorem Nejvyššího soudu vyjádřeném v usnesení ze dne 18. 4. 2019 sp. zn. 5 Tdo 533/2018 tak soud považuje trend vycházející z rozhodnutí č. 24/2006 Sb. rozh. tr. za nadále neudržitelný a uzavřel, že rejstříkový soud byl v nyní projednávané věci tím, kdo byl uveden v omyl.
43. Je nepochybné, že jednání Yvony N. je natolik společensky škodlivé, že je vyloučeno, aby postačovalo uplatnění odpovědnosti obžalované podle jiného právního předpisu, trestní represe je v daném případě zcela namístě.
44. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech zákonných ustanovení, přihlížel zejména k povaze a závažnosti spáchaného činu, k osobním a majetkovým poměrům obžalované, k jejímu dosavadnímu životu a možnostem nápravy, i k jejímu chování po činu. Soud dále přihlédl i k době, která uplynula od spáchání trestného činu a k délce trestního řízení.
45. Obžalované byl ukládán trest podle nejprísrnějšího trestného činu, tedy podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, který za takové jednání stanoví jako jediný trest trest odnětí svobody v rozmezí zákonné trestní sazby 5 - 10 let. Byť k dokonání zvláště závažného zločinu nedošlo, tak dle § 21 odst. 2 tr. zákoníku platí, že pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin. Obžalované polehčuje, že doposud vedla řádný život, respektive je na ni nutno hledět jako na osobu dosud netrestanou. Taktéž bylo do výroku o trestu nutné oproti předchozímu rozhodnutí soudu promítnout hraniční naplnění kvalifikačního znaku škody velkého rozsahu s ohledem na novelu tr. zákoníku provedenou zákonem č. 333/2020 Sb., kterým došlo ke změně výše škody stanovené v § 138 tr. zákoníku s účinností od 1. 10. 2020, konkrétně u škody velkého rozsahu z 5 000 000,- Kč na 10 000 000,- Kč. Soud při

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ukládání trestu bral do úvahy i postavení obžalované v rámci celé kauzy, když je evidentní, že ona nebyla strůjcem celé trestné činnosti, byť nebylo vůči dalším, dle soudu důvodně podezřelým osobám, vzneseno obvinění. Soud pak nemohl odhlédnout ani od toho, že k dokonání trestného činu nedošlo. Naopak v neprospěch obžalované slouží, že spáchala více trestných činů po předchozím uvážení, což vyžadovalo poměrně značné úsilí. Vážila několik cest na Slovensko, musela sehnat falzifikáty ověřovacích doložek a smluv, několikrát jednala s MPÚ i s Buro Trade.

46. Nelze pak přehlédnout dobu, které od spáchání trestné činnosti uplynula a i samotnou délku trestního řízení. Trestná činnost byla spáchána v srpnu roku 2015, tedy před téměř sedmi lety. Trestní řízení, a to nutno připustit, že i v řízení před soudem, trvalo nepřiměřeně dlouho, a to bez přispění obžalované. Naopak, délka byla způsobena komplikacemi s výslechem svědka K., jakož i vypracováním znaleckého posudku za účelem ocenění obchodního podílu společnosti Genema. Tyto skutečnosti jdou k tíži státu. Nelze ostatně ani přehlédnout, že obžalovaná již část původně uloženého nepodmíněného trestu vykonala, byť krátkou. Jistě i tato zkušenost však musela mít pro ni významný výchovný účinek. Právě z tohoto titulu soud seznal, že je odůvodněn předpoklad uložit trest mimořádně pod dolní hranici zákonné trestní sazby a není nutné na obžalovanou působit trestem odnětí svobody, který by byl spojen s jejím faktickým omezením na svobodě. Soud shledal, že k nápravě obžalované i k ochraně společnosti je možné ještě výkon tohoto trestu podmíněně odložit. Městský soud v Praze tak vycházel ze závěrů ustálené rozhodovací praxe, podle níž za okolnosti případu nebo poměry pachatele odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku lze považovat existenci více významných polehčujících okolností při nedostatku přitěžujících okolností (srov. přiměřeně rozh. č. 11/1968-I. a rozh. č. 21/1970 Sb. rozh. tr.). Pro mimořádné snížení trestu svědčil i odst. 6 § 58 tr. zákoníku, když soud odsuzoval obžalovanou za pokus trestného činu a shledal, že vzhledem k povaze a závažnosti pokusu by použití zákonem stanovené trestní sazby odnětí svobody bylo pro obžalovanou nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout její nápravy i trestem kratšího trvání.
47. Vzhledem ke shora uvedenému soud uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 5 let, která dle soudu postačí k její nápravě, kdy nad ní bude viset hrozba možného nařízení výkonu trestu odnětí svobody, pokud by přesto řádný život nevedla. Nelze ani opominout, že obžalovaná již částečně původně uložený nepodmíněný trest odnětí svobody vykonala, což na ni muselo taktéž mít výchovný účinek.
48. Soud zároveň uložil Yvoně N. i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či jeho člena jakékoliv obchodní společnosti nebo družstva na dobu pěti let, neboť se trestné činnosti dopustila v souvislosti s výkonem těchto funkcí. Podle názoru soudu je zcela namístě znemožnit jí, aby dané funkce vykonávala, aby se tak zamezilo dalšímu páčání typově podobné trestné činnosti, a to zejména s ohledem na vysokou míru naivity obžalované, který nejenže ochrání společnost před případnou trestnou činností obžalované, ale i ji samotnou. Soud zvolil trest zákazu činnosti ve výměře pěti let, tedy při polovině zákonné trestní sazby, který se jeví jako dostatečný k ochraně společnosti před případným páčáním obdobné trestné činnosti v budoucnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Z odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Obžalovaný a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku. Rovněž státní zástupce může rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Praha 9. března 2022

JUDr. Libor Vávra
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková